

● رافائل نادال در مرحله چهارم مسابقات ویمبلدون برابر ژیل مولر، نفر بیست‌وششم جهان، شکست خورد و از این رقابت‌ها کنسار رفت. نادال ۳۱ ساله با وجود تلاش و جنگندگی زیاد، در نهایت با حساب ۳ بر ۲ مغلوب شد تا روند ناکامی‌های سال‌های اخیرش در این گرن‌اسلم ادامه داشته باشد. نادال ست‌های اول و دوم را ۶-۳ و ۴-۶ باخت، اما در ست‌های سوم و چهارم به ترتیب با نتایج ۶-۳ و ۴-۶ پیروز شد تا این مسابقه به ست پنجم کشیده شود. این ماراتن تماشایی که بیش از چهار ساعت و ۴۷ دقیقه به طول انجامید، در ست پنجم با نتیجه ۱۵ بر ۱۳ به نفع مولر ۱۴ساله به پایان رسید.قضاوت این دیدار به عهده علی نیلی، داور ایرانی- آمریکایی بود. ژیل مولر بلندقامت با اتکا بر سرویس‌های پرقدرتش مسابقه را با اعتمادبه‌نفس زیادی شروع کرد و در دو ست نخست مسابقه به برتری رسید، اما نادال با جنگندگی مثال‌زدنی خود به بازی برگشت و توانست حساب کار را ۲ بر ۲ مساوی کند؛ درحالی‌که پیش‌بینی می‌شد قهرمان ۱۵ دوره مسابقات گرن‌داسلم در ادامه مسابقه، جریان بازی را به دست بگیرد، ست پنجم بسیار نزدیک پیش رفت و هر دو تیس‌باز چندین فرصت را برای شکستن کیم‌های سرویس یکدیگر از دست دادند. در نهایت نادال که چهار بار مولر را در کسب امتیاز نهایی ناکام گذاشته بود، در کیم بیست‌وهشتم این ماراتن تسلیم شد و از ویمبلدون ۲۰۱۷ کنار رفت. «رافا» که ماه گذشته برای دهمین‌بار قهرمان رولان گاروس شده بود، امید زیادی داشت که بتواند برای سومین‌بار دوگانه رولان گاروس- ویمبلدون را فتح کند، ولی این آرزوی او محقق نشد. نادال، مرد شماره دو تیس جهان پس از این شکست، گفت: «این بهترین بازی‌ای نبود که باید در برابر یک حریف بدقلق انجام می‌دادم، به مولر تبریک می‌گویم؛ او فوق‌العاده کار کرد، به‌خصوص در ست پنجم. من هم تا آخرین توپ جنگیدم». به‌این‌ترتیب، نادال که پیش‌تر در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۰ در ویمبلدون به قهرمانی رسیده بود، برای ششمین سال پیاپی توانست به جمع هشت تیس‌باز برتر این رقابت‌ها راه پیدا کند. در سوی دیگر، مولر، بخت شماره ۱۶ ویمبلدون امسال که موفق شد برای نخستین‌بار به یک‌چهارم نهایی این رقابت‌ها راه یابد، درباره این پیروزی گفت: «در ست‌های سوم و چهارم اصلا احساس نمی‌کردم که بد بازی می‌کنم؛ بنابراین مرتب به خودم یادآوری می‌کردم فقط ادامه بده و اگر باختی هم حتما حریف‌ت خیلی از تو بهتر بود». در ادامه مسابقه سرویس‌های بهتری زدَم. این بازیکن لوکزامبورگی که پیش از این تنها یک بار در یو اس اوپن ۲۰۰۸ توانسته بود در جمع هشت نفر پیاپی یک گرن‌اسلم قرار بگیرد، امروز، در مرحله یک‌چهارم به مصاف مارین چیلیچ کروات خواهد رفت.

کیمیا علیزاده جمعه از بیمارستان مرخص می‌شود

● کیمیا علیزاده، نایب‌قهرمان تکواندوی جهان که بیماری عفونی مبتلا شده است، بزودی از بیمارستان مرخص می‌شود. محمد احسنی‌فروز، دبیر فدراسیون تکواندو، دراین‌باره گفت: «دوره درمانی کیمیا علیزاده در بیمارستان رو به پایان است و به‌زودی به منزل منتقل می‌شود. هم‌اکنون او وضعیت مساعدی از لحاظ جسمانی دارد. درباره بیماری‌ای که او به‌تازگی به آن مبتلا شده نیز باید بگویم از سه روز قبل مداوای اصلی علیزاده در بیمارستان شروع شده است. دوره درمانی او زیر نظر دکتر علیرضا معتمد و همچنین فدراسیون پزشکی- ورزشی ایران در حال انجام است». حسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر بهداشت هم روز گذشته از کیمیا علیزاده عیادت کرد.

دادگر رئیس فدراسیون تیراندازی شد

● علی دادگر با اکثریت آرا به‌عنوان رئیس فدراسیون تیراندازی انتخاب شد. انتخابات فدراسیون تیراندازی روز گذشته با ریاست داورزنی، معاون ورزش قهرمانی، در محل آکادمی المپیک برگزار شد و علی دادگر با ۲۳ رای از مجموع ۳۹ رای، به‌عنوان رئیس این فدراسیون انتخاب شد. مهرعلی باران چشمه‌نیز ۱۵ رای داشت و حسین زکی‌زاده تنها صاحب یک رای شد. پیش از این، مجمع انتخاباتی این فدراسیون برگزار شده بود و سیدمهدی هاشمی به‌عنوان رئیس این فدراسیون انتخاب شد، اما با شکایت دیگر نامزدهای انتخاباتی مبنی بر دوشغله‌بودن، بر رأی دیوان عدالت اداری، از سمت خود برکنار و مبینی به‌عنوان سرپرست این فدراسیون منصوب شد.

ترجمه: سجاد فیروزی

از مسیری که به محله «ژنرال لاس‌هراس» در جنوب روساریو، جایی که لیونل مسی، سه دهه قبل در آنجا به دنیا آمد، منتهی می‌شود، به‌خوبی می‌توان علایق و سلایق فوتبالی ساکنان محل را متوجه شد. جدایی که بین «اینچاس» (تماشاگر)‌های نیوولز اولدبویز و روساریو سنترال وجود دارد، همه‌جای این محله ۱۰۲میلیون‌نفری دیده می‌شود. اینجا ساکنانش در طول مسیر رودخانه پارانا، در ۳۰۰کیلومتری بوئنوس‌آیرس، سکونت دارند. روی نمای ساختمان‌ها، سقف‌های کوتاه و بلند و پست‌های الکتریکی که در شهر گذاشته شده، همه و همه نشان از رقابت و دونل سختی است که هواداران این دوباشگاه با یکدیگر دارند؛ سباه برای نیوولز اولدبویزها و زرد و آبی برای تیم رقیب.

منطقه‌ای که تقریبا در مرکز این گردان نظامی قرار گرفته، منطقه ۱۲۱ است که بیشتر در اختیار «کانائیس» (لقب هواداران روساریو سنترال) است. البته این موضوع مانع از این نشده که خانواده مسی طرفدار و حامی نیوولز اولدبویز باشند. خورخه، پدر مسی، به گواه همسایه‌هایی که در این محل حضور دارند، استعداد درخشانی در فوتبال نداشته است. چیزی که باعث شده ژن فوتبال‌بست‌شدن به سه فرزندش برسد، از سمت خانواده بیانسوکی است؛ یعنی ژنی که خانواده سلیا، مادر لیونل مسی داشته‌اند. به‌عنوان مثال امانوئل و ماکسیمیلیانو، پسرهایی‌های مسی هم فوتبالیست‌های حرفه‌ای هستند؛ اولی یعنی امانوئل این روزها در لیگ دسته‌اول پاراگوئه بازی می‌کند، ولی او سابقه بازی در مونیخ ۱۸۶۰ آلمان و تیم جیرونا در دسته دوم اسپانیا را هم در کارنامه داشته است. ماکسیمیلیانو هم از ابتدای دوران حرفه‌ای‌اش، بین دو کشور پاراگوئه و برزیل در حال رفت‌وآمد بوده و این روزها هم در باشگاه سنارا در دسته دوم برزیل بازی می‌کند.

لطف‌مادربرگ

همه‌چیز را برای لئو و شروع زندگی فوتبالی، مادربرزگش در سال ۱۹۹۲ رقم زد؛ همان سالی که هواداران نیوولز حسایی به خاطر اینکه مارسلو بیلسا تیمشان را به فینال کوپا لیبرتادورس رسانده و قهرمان آرژانتین کرده بود، مشغوف بودند. مسی سال ۲۰۱۰ در گفت‌وگو با «الاناسیون» درباره آن روزها گفت: «اولین‌باری که به توپ ضربه زدم پنج سالم بود. پدرم برایم تعریف کرده که در خانه مادربرزگ سلیا، برادرها و پسرهایی‌هایم یار کم داشته‌اند و از من خواسته‌اند بروم و با آنها بازی کنم. علاقه‌ای نداشته‌ام که بروم و با آنها بازی کنم، ولی به محض اینکه توپ به من رسید، همگی با تعجب فقط به من نگاه کرده‌اند». اینجا درست جایی بوده که مادربرزگ مادری مسی، آغازگر دوران حرفه‌ای‌اش می‌شود. در واقع همین مادربرزگ،

مسی را به باشگاه گراندولی می‌برد که دو برادر دیگر مسی، یعنی ماتیاس و رودریگو که بازیکنان خوبی بوده‌اند و در آن باشگاه حضور داشته‌اند. داستان از همان‌جا شروع می‌شود و مسی راه افسانه‌شدن را در پیش می‌گیرد. یک روز که در باشگاه یار کم داشته‌اند، مادربرزگ به مربی باشگاه می‌گوید که از نواش استفاده نکنند تا ترکیب دو تیم کامل شود. لئوی کوچک با چند دریل، نته‌تها مربی، بلکه والدین حاضر در باشگاه را هم شوکه می‌کند. به همین خاطر است که مسی از زمانی که به‌عنوان یک بازیکن حرفه‌ای کار می‌کند، همه گل‌هایش را با بالاردن دستش به سمت آسمان به مادربرزگش سلیا تقدیم می‌کند که سال ۱۹۹۸ درگذشت.

دیگو وایخوس، یکی از دوستان دوران کودکی مسی می‌گوید: «برای لئو، مادربرزگش همه‌چیز بود. عادت نداشتم هیچ‌وقت از بلوک‌های ساختمانی که در آن زندگی می‌کردیم دور شویم، ولی یک روز لئو از من خواست تا برای رفتن به قبرستانی که

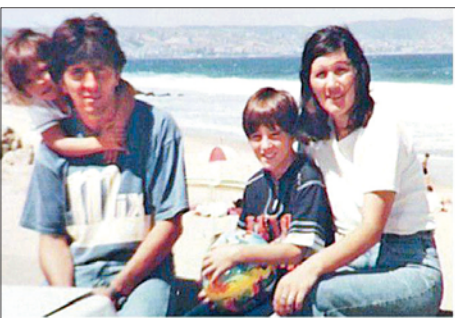
ورزش

الخاندرا گلونا، مادر آگوستین، هم خاطره احساسی‌ای از رفتار بی‌ظنیر لیونل مسی نسبت به پسرش به یاد دارد: «تیمشان قرار بود به یک تورنمنت در پرو برود. آگوستین توانست همراهی‌شان کند، ولی مسی در بازگشت از پرو، آمد و بازوند کاپیتانی‌اش را به آگوستین داد. باورشان می‌شود؟ این رفتار پسری بود که به زحمت ۱۰ سالش می‌شد». وقتی دارودسته ماکینیتا در زمین فوتبال بازی نمی‌کردند، عصرهایشان را مشغول بازی نینتندو می‌شدند. «تمام بعدازظهرها را با لوکاس اسکالیا، خاردو گریگینی و بقیه بچه‌ها در خانه‌مان نینتندو بازی می‌کردیم». این را روویرا می‌گوید و ادامه می‌دهد: «پدرم پزشک بود و سفرهای زیادی به اروپا می‌کرد تا در کنگره‌ها شرکت کند. آنجا که می‌رفت برایم پیراهن‌های فوتبالی می‌آورد. وقتی بچه‌ها پشت کنسول می‌نشستند، آن پیراهن‌ها را می‌پوشیدیم. بقیه دوست داشتند پیراهن‌های مختلفی را تن کنند، ولی لئو همیشه پیراهن بارسا، همان را که اسم ریوالدو رویش حک شده بود به تن می‌کرد». از آنجا که قد من تقریبا دوبرابر او بود، خب پیراهن مشخصا برایش خیلی گشاد و بزرگ بود. پایان روز هم که همان سیرک همیشگی را با او داشتم چون حاضر نمی‌شد پیراهن را به من برگرداند». آگوستین هم می‌گوید: «مسی بیش ما اصلا خجالتی نبود. او می‌توانست با یک لیخنه دلنشین به تو نگاه کند و توپ را به صورتت بکوباند و بعد پا به فرار بگذارد».

آن‌کیف‌کوچک‌قرمزنگ هیچ چیز نمی‌توانست مانع لئو شود؛ حتی اختلالات هورمون رشدی‌ای که مسی در ۹ سالگی گرفتارش شد؛ زمانه‌ی که فقط یک متر و ۲۷ سانتی‌متر بود. دی‌گو روویرا، دوست کودکی مسی، آن روزها را خیلی خوب به یاد دارد: «او هر‌جا می‌رفت آن کیف قرمزنگ کوچکی را که سرنگ و دوزهای هورمون در آن بود با خود می‌برد. فکر می‌کنم ۱۱ یا ۱۲ سالش بود که می‌رفت جایی پنهان می‌شد و خودش سرنگ‌ها را به خودش تزریق می‌کرد». همان روزها دی‌گو سوارزان، پزشکی که این بیماری‌ی مسی را تشخیص داده بود، به لئو گفت: «نگران نباش، تو یک روز از مارادونا بلندتر می‌شوی». مشکلی که مسی داشت بیماری‌رای بود که از بین هر ۲۰ هزار کودک یکی به آن مبتلا می‌شد. بااین‌حال درمان مسی خیلی گران بود و خورخه مسی، پدر لئو، هم نمی‌توانست از عهده تأمین این مخارج برآید. در آن زمان نه نیوولز اولدبویز و نه ریوبرلاته هیچ‌کدام هم حاضر نشدند مخارج درمان لئو را قبول کنند. به‌این‌ترتیب مسی راهی اسپانیا شد تا در بارسلونا تست دهد. بعد از آن دیگر زمان خداحفاظی فرارسیده نبود. دی‌گو وایخوس که همین یکی، دو هفته پیش به مراسم ازدواج مسی در روساریو دعوت شده بود، درباره خداحفاظی مسی از روساریو در آن زمان می‌گوید: «قبل از سفرش به اسپانیا، جشن کوچکی به افتخار او در خیابان تدارک دیدیم، با شکلات، بیسکویت و نوشیدنی‌های گازدار. چیزی شبیه به یک جشن تولد. حالا هریار که به اینجا برمی‌گردد، او را می‌بینیم، تغییر نکرده و مثل همیشه رفتار نرمالی دارد. هر موقع که شرایط مهیا باشد، سری هم به خانه ما می‌زند». آگوستین روانی هم می‌گوید: «ما برادران خوبی هستیم. وقتی به همدگر می‌رسیم درست مثل این است که همین دیروز بوده و همه خاطراتمان تازه است». حالا ساکنان محله ژنرال لاس هراس

آگوستین روانی، یکی دیگر از دوستان مسی، خاطره جالب‌تری از آن دوران دارد. او می‌گوید: «در تورنمنتی بازی می‌کردم که به بازیکنان تیم قهرمان دوچرخه می‌دادند. برای ما جایزه فوق‌العاده‌ای بود، ولی مشکل اینجا بود که در بازی سرنوشت‌ساز باید بدون مسی کار را شروع می‌کردیم چون او در حمام خانه‌شان زنده‌ای شده بود؛ لئو یکی از کاشنی‌های خانه را شکسته و تنبیه شده بود. ما یک نیمه بدون او بازی کردیم و ۲ بر صفر باختیم. بین دو نیمه بود که مسی رسید و دست‌آخر توانستیم به لطف او بازی را ۳ بر ۲ ببریم».

مسی در کودکی با خانواده و دوستانش

خبر

تاکیدمدیران سرخابی برگرفتن حق پخش فوتبالی‌ها دوباره صدواسیمارا تهدید کردند

● مدیران باشگاه‌های پرسپولیس و استقلال تهران در نشست با «مهدی تاج»، رئیس فدراسیون فوتبال، حق پخش تلویزیونی مسابقات را از حقوق الزام‌آور فوتبال دانستند. به گزارش ایرنا، «علی‌اکبر طاهری»، سرپرست پرسپولیس و «سیدرضا افتخاری»، مدیرعامل استقلال، روز گذشته در نشستی با «مهدی تاج» درباره مسائل اقتصادی و مشکلات باشگاه‌ها، بلیت‌فروشی فصل آینده و مسائل مختلف دیگری که بخش عمده آن به دریافت‌نکردن حق پخش تلویزیونی مربوط است، به بحث و بررسی پرداختند. افتخاری، مدیرعامل باشگاه استقلال تهران، دراین‌باره گفت: «مهم‌ترین موضوعی که در نشست بررسی شد، بحث حق پخش تلویزیونی مسابقات لیگ برتر فوتبال بود. درحال‌حاضر، مذاکرات خود را در این زمینه انجام می‌دهیم و امیدواریم به یک راه‌حل مناسب دست پیدا کنیم تا حق و حقوق همه باشگاه‌ها برای حق پخش تلویزیونی از طریق صدواسیما پرداخت شود. در این راستا، سیاست فدراسیون فوتبال، وزارت ورزش‌وجوانان، سازمان لیگ برتر و تمام باشگاه‌های کشور، بر این است که صدواسیما همکاری لازم را داشته باشد. چنانچه یک درصد به توافق نرسیم، چاره‌ای نداریم جز آنکه مانع پخش تلویزیونی مسابقات شویم». «علی‌اکبر طاهری»، سرپرست باشگاه پرسپولیس تهران، نیز با اشاره به اینکه باشگاه‌ها در گردش امور مالی خود با مشکل مواجه هستند، اظهار کرد: «در این چند سال، حق و حقوقی را که می‌توانستیم از حق پخش تلویزیونی دریافت کنیم تا گردش مالی باشگاه‌ها با مشکل مواجه

در اختیار نداشتم. فدراسیون فوتبال از یک طرف و باشگاه‌ها از سوی دیگر، باید به حق خود از لحاظ حق پخش تلویزیونی برسند. اگر به موضوع حق پخش تلویزیونی توجه نشود، بدون شک فوتبال کشور آسیب می‌بیند و این در حالی است که حق پخش تلویزیونی در سایر کشورهای دنیا، تا ۶۰ تا ۷۰ درصد پرداخت می‌شود و این امر متأسفانه تاکنون برای ما رخ نداده است. خوشبختانه جلسات خوبی با صدواسیما برگزار شده و به نتایجی هم رسیده‌ایم. اگر در روزهای آینده نتایج قطعی نشود، مطمئنا پخش مسابقات تلویزیونی با مشکل روبه‌رو خواهد شد». حق پخش تلویزیونی یکی از مشکلات سال‌های اخیر فوتبال ایران محسوب می‌شود که حتی با ورود ارگان‌های دولتی نیز ادامه داشته و یک بار باعث پخش‌نشدن مسابقات شد.

برگزاری دومین دوره مسابقات بهکاپ

● به گزارش روابطعمومی انجمن بهکاپ فدراسیون کلف جمهوری اسلامی ایران، دومین دوره مسابقات بهکاپ (Behcuper) قهرمانی کشور با عنوان «جام بزرگداشت شهدای آتش‌نشان بلاسکو»، روز جمعه ۲۳ تیر در «زمین‌چمن مجموعه ورزشی شهدای اوین» به صورت انفرادی تک‌حذفی و در دو بخش آقایان و بانوان آغاز می‌شود. در این دوره از مسابقات که با همکاری انجمن بهکاپ فدراسیون کلف، سازمان ورزش شهرداری تهران و همچنین اداره تربیت‌بدنی شهرداری منطقه یک تهران برگزار خواهد شد، ۱۲۰ ورزشکار از ۱۰ استان کشور به رقابت با یکدیگر خواهند پرداخت.

ورود قوه قضائیه به پرونده شکایت بازیکنان از باشگاه‌ها

● موضوع بدهی باشگاه‌ها به بازیکنان و مربیان یکی از مدفعه‌های اصلی فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ بوده است، به گزارش سایت نود، با توجه به اساتمه فدراسیون فوتبال که اجازه دخالت به هیچ نهادی را جز در موارد خاص نمی‌دهد، در بحث بدهی باشگاه‌ها به بازیکنان و مربیان، تاکنون قوه قضائیه وارد نشده بود؛ اما برای اولین‌بار قوه قضائیه در این ماجرا وارد شده و به‌تازگی حکمی درباره شکایت یک بازیکن از باشگاهی بزرگ و معروف صادر کرده است. رای شعبه ۸۷ دادگاه عمومی حقوقی تهران به ریاست مجیدرضا جاووشی که دال بر محکومیت یک باشگاه ورزشی بزرگ است، به استناد رای قطعی کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال صادر شده است. غلامرضا رفیعی، کارشناس حقوقی فوتبال، دراین‌باره می‌گوید: «دادگاه حکم قطعی کمیته انضباطی را به‌عنوان دلیل و مستند طرح دعوای مطالبه وجه در دادگستری پذیرفته است؛ به‌عبارت‌دیگر، استدلال دادگاه این است که کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال، به‌عنوان مرجع اختصاصی اختلافات مربوط به ورزش فوتبال، استحقاق بازیکن به دریافت مبلغ قرارداد را احراز کرده است؛ اما چون کمیته انضباطی اختیار قانونی را برای توقیف اموال و حساب‌های بانکی باشگاه ندارد، این حق بازیکن است که اقدام به تقدیم دادخواست مطالبه وجه نزد دادگستری که مرجع نظم‌خواهی و دادخواهی عام است، کند». درحالی‌که با مطالعه اسناد به نظر می‌رسد که این حکم، گره‌گشای صدها حکم قطعی اجران‌شده کمیته‌های انضباطی و استیناف فوتبال ایران است. واقعیت این است که درحال‌حاضر صدها حکم قطعی انضباطی و استیناف فدراسیون فوتبال وجود دارد که بدون اجرا مشغول خاک‌خوردن هستند و این حکم می‌تواند فتح‌بابی برای حل‌شدن موضوع شکایت طلبکاران فوتبال ایران باشد. حالا آتهایی که طلبکار هستند و احکام و مستندات کمیته‌های انضباطی و استیناف را دارند، می‌توانند به گرفتن حق و حقوقشان امیدوار باشند.